

Đèo Ngoạn Mục

Khi lên tới đỉnh núi
mình lại xuống núi thôi!
Và như thế là rồi
Một cuộc đi leo núi?

Thì...đường đèo không tuổi?
Thì...nó cũng không tên?
Không ai muốn đi lên
Vì lên thì phải xuống!

Hai mươi cây số lượn,
Đèo Ngoạn Mục thành hình
Trong từng khoảng rừng xanh
Thấy tim người màu đỏ!

Trong núi, tiếng xe lửa
chạy như hơi thở luân
vào từng ngăn lá phổi
thổi ra cánh đồng bằng...

Không có gì cách ngăn
khi người ta muốn gặp
Người bên kia có mặt
Người bên nay có lòng!

Ôi một thuở non sông
đi tìm bàn tay nắm
nói với nhau Thương Lắm
rừng đã lắng tai nghe...

Rồi một thuở không dè
bị ngăn sông cấm chợ
Những con cá hồng đỏ
không vào chợ Dran...

Núi K'RongPha ba hầm
người ta cũng bít cửa
Tiếng còi tàu xe lửa
biệt mù sương âm u!

Lên núi để thấy màu
của giọt lệ chảy xuống
thấy hồ ĐaNhim sóng gợn
thấy lòng mình nao nao...

Ngàn năm ngàn năm nào
Phật nói Đời Hư Huyễn!
Chúa nói những cuộc chiến
xảy ra vì căm thù...

Tôi hỏi người Cà Beu:
Tại sao không mặc áo?
Người ấy chỉ con thơ:
"Nó mới cần cái áo!"

*Hai mắt tôi chưa ráo
bỗng dưng trời sa mưa!*

Trần Vấn Lệ